

DORADZTWO

ROLNICZE

NR 2

DWUTYGODNIK - 15 STYCZEŃ 1991

WYDAWCA: OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W GRABANOWIE

TELEFON: BIAŁA PODLASKA 4337-92, 4338-66, 4381-98 TELEX: 863330

Żywienie krów w pierwszym okresie laktacji

Największą trudność w żywieniu krów stwarza pierwszy okres po wycieleniu, głównie w odniesieniu do potrzeb energetycznych. W tym czasie krowy mają najwyższe możliwości produkcyjne, a jednocześnie umiarkowany apetyt. Szczyt laktacji przypada między 4 a 8 tygodniem po wycieleniu a najwyższa zdolność pobierania pasz kilka tygodni później 14-16 tydzień. W pierwszych dwóch miesiącach po wycieleniu krowy powinny mieć możliwość wykazania się wysoką produkcją. Jednocześnie jest to okres przygotowania krowy do ponownego zapłodnienia, na co również ma wpływ energetyczność dawki. Dążąc do wystarczającego zapotrzebowania energetycznego krów po wycieleniu nie można zwiększać jedynie paszy treściwej, gdyż dawki wysokoenergetyczne, ale jednocześnie ubogie we włókno, przestają być prawidłowe dla przetrzewaczy. Bezpieczną granicą stosunku suchej masy treściwej do objętościowej jest 55:45. Większy 60-65 procentowy jej udział powoduje zaburzenia w trawieniu, zmniejsza się pobieranie paszy, spada wydajność. Duży udział pasz treściwych w dawce może być przyczyną obniżenia się procentu tłuszczu w mleku. Trudno jest prawidłowo żywić krowy produkujące 35-40 kg mleka przestrze-

gając właściwej fizjologii trawienia. Należy przestrzegać niżej wymienionych zasad postępowania. Podawać pasze smaczne przy zachowaniu ciągłości ich skarmiania. Bydło jak żadne inne zwierzęta nie toleruje zmian w żywieniu. Nowa pasza powinna być stopniowo wprowadzana do dawki, a w razie konieczności stopniowo wycofana. Dobre pasze objętościowe powinny być zadawane we właściwej kolejności. Pasy treściwe powinny być zestawione z wielu komponentów oraz zbilansowane pod względem energii, białka i składników mineralnych. Jednorazowa dawka paszy treściwej nie powinna przekraczać 3 kg. Spożycie jednorazowo wyższych ilości niż 4-5 kg powoduje spadek pH w żwaczu. Żywienie takie w dłuższym okresie prowadzi do kwasicy metabolicznej i ketozy. Przy ilościach paszy treściwej wyższych niż 6 kg należy ją profilaktycznie dzielić na 3 dawki. Potrzebną ilość składników mineralnych należy obliczać na podstawie składu mineralnego pasz i potrzeb zwierząt. Musimy pamiętać że ich nadmiar jest również szkodliwy jak niedobór. Krowy powinny być stale na bieżąco obserwowane ich kondycja, wydajność, żerność, zachowanie, kał aby można było uchwycić wcześniej błędy żywieniowe.

inż. Antonina Strącicka

W nr 2 * Żywienie krów w pierwszym okresie laktacji * Uzupełnienie niedoborów mineralnych i witaminowych w żywieniu trzody chlewnej *
* Pasieka w styczniu * Odchów kurcząt * Poznajemy przepisy prawne *

Uzupełnienie niedoborów mineralnych i witaminowych w żywieniu trzody chlewnej

Uzyskanie wysokiej produkcji i utrzymanie dobrego zdrowia trzody chlewnej wymaga nie tylko normowania podstawowych składników pokarmowych, lecz również witamin i związków mineralnych. Nabiera to szczególnego znaczenia przy skarmianiu dużych ilości pasz gospodarskich.

Niedobór składników mineralnych i witamin powoduje:

- obniżenie dziennych przyrostów masy ciała
- gorsze wykorzystanie paszy
- zwiększenie podatności na choroby
- zaburzenia w rozrodzie

Aby uzupełnić dawkę pokarmową, należy więc stosować w żywieniu odpowiednie mieszanki mineralne i witaminowe, produkowane przez przemysł paszowy. Zakłady Farmaceutyczne "Polfa" produkują Polfamixy dla poszczególnych grup zwierząt.

- Polfamix P dla prosiąt, żywionych paszami gospodarskimi oraz w warunkach stresowych (np. zmiana karmy, pomieszczenia, odsadzenie)
- Polfamix T - dla tuczników, zwiększa przyrosty masy ciała, skracając okres tuczu
- Polfamix T Super - dla tuczników żywionych paszami gospodarskimi
- Polfamix S - dla macior, poprawia ich użyteczność rozplodową
- Suwitan - koncentrat witaminowo-antybiotykowy dla prosiąt przeznaczonych na tucz

Produkowane są również mieszanki dla wszystkich grup trzody chlewnej, które pozwalają uzupełnić niedobory składników mineralnych i pomagają uzyskać w dawce optymalny stosunek wapnia do fosforu.

Należą do nich:

- Mieszanka MM - zalecana przy skarmianiu pasz ubogich w wapń
- Mieszanka MMT oraz Mikrofos - uzupełnia dawkę przy paszach zawierających dużo wapnia, mało fosforu
- Formosan - wskazany dla świń charłacznych, chorych na krzywicę
- Wisol T - w sytuacjach stresowych (zmiana karmy, formowanie grup itp.)
- Biowit - podajemy wtedy, gdy białko paszy jest niepełnowartościowe

- Suwitan lub Biotan - stosujemy dla prosiąt przeznaczonych na tucz

Oprócz wymienionych mieszanek mineralno-witaminowych i mineralnych produkowane są również dodatki witaminowe, Polfasole i Witalzole. Stosuje się je zapobiegawczo i leczniczo, zwykle pod kontrolą lekarza.

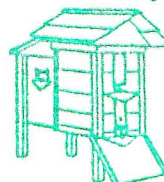
mgr inż. Cz. Mirczewska

Pasieka w styczniu

Styczeń to kolejny, trzeci miesiąc zimowania pszczoł. Rodziny pszczo-

le właściwie w końcu lata przygotowane do zimowli w tym czasie nie wymagają prawie żadnych zabiegów. Najważniejszym jest zachowanie w pasiece całkowitego spokoju. Spośród prac które można wykonywać w tym czasie to sprawdzenie czy istnieje dostateczna wentylacja gniazda. Już jesienią zostawiamy wyloty szeroko otwarte ale zabezpieczone przed wtargnięciem do uli myszy. Jeżeli w ulu jest tylko jeden wylot przy dnie, to jego szerokość winna wynosić co najmniej 15 cm a wysokość 8 mm. Wyloty wyższe trzeba zabezpieczyć przed przejściem gryzoni założeniem np. metalowej kraty odgradowej. W ulach Lewickiego, warszawskich należy zostawić oba wyloty otwarte. Zimujące pszczoły spożywają głównie pokarm węglowodanowy - miód, syrop cukrowy. W czasie procesów trawiennych wydziela się para wodna, która poprzez wylot lub innymi drogami musi być wydalona na zewnątrz. Z braku dobrej wentylacji gniazdo pszczoły i cały ul zawilgaca się. Nadmierna wilgoć w ulu jest bardzo groźna dla zimujących pszczoł.

Padający śnieg gromadzi się na mostkach przedwylotowych powodując często zatykanie wylotów. Wszelkie mostki przedwylotowe winny być przed zimą zdjęte a przed ścianą wylotową należy ustawić dość szeroką deskę opartą

o ziemię i przednią ścianę ula nad wylotami. Zapobiegnie to zasypywaniu wylotów śniegiem i utrudni ptakom dostęp do wylotów.

Jeżeli w ulu jest tylko jeden wylot przy dnie, należy kilka razy w zimie sprawdzić czy nie został zatkany przez martwe pszczoły.

Miesiące zimowe to dobry okres do wykonania różnych prac przygotowawczych do sezonu pasiecznego. Pszczelarzom gospodarującym w ulach warszawskich proponuję je nieco zmodernizować i dostosować do nowoczesnej gospodarki pasiecznej. Informację na ten temat można znaleźć w zeszycie Nr 10 Problemów Pszczelarstwa Podlaskiego w opracowaniu p.t. "O ulu Lewickiego i ulach warszawskich oraz ich wykorzystaniu pasiecznym". Broszurę tą można otrzymać w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Grabanowie.

Polski Związek Pszczelarski w Warszawie rozpoczął wydawanie od 01.10.1990 r. nowego czasopiśma pszczelarskiego p.t. "Pszczelarz Polski" które można nabywać w Wojewódzkim Związku Pszczelarskim w Białej Podlaskiej, ul. Budkiewicza 11.

Dr inż. Walerian Maksymiuk

Odchów kurcząt

W pierwszych tygodniach życia dla 50 szt kurcząt przeznaczają się powierzchnię 2,5-4 m². Źródło ciepła i światła w pomieszczeniu stanowi promiennik podczerwieni (jeden promiennik o mocy 250 W wystarcza dla 50-80 szt kurcząt). Optymalna temperatura dla piskląt w zależności od wieku wynosi: 33-30°C w pierwszym tygodniu i stopniowo obniżana do 23-20°C w piątym tygodniu życia.

Wilgotność w pomieszczeniu dla kurcząt nie powinna przekraczać 60-70%. Nadmiernej wilgotności, która jest przyczyną wielu schorzeń kurcząt można uniknąć stosując ściółkę z materiałów łatwo chłonących wilgotność (sieczeńka, torf, wióry z drzew liściastych, zmiotki poźniwe).

Dla 50 szt kurcząt niezbędny jest sprzęt o następującym przeznaczeniu:

- na mieszankę mineralną ze żwirkiem 20-40 cm
- na poidełko 20-40 cm
- na paszę suchą 20-40 cm
- na paszę wilgotną 40-80 cm

Zasady żywienia kurcząt.

Przywlezione pisklątom podajemy przegotowaną wodę do picia, a następnie mieszankę DK z prażonym grubym piaskiem. W pierwszym tygodniu podstawą żywienia piskląt powinien być serek jajeczny. Dla 50 szt kurcząt na jeden dzień sporządza się serek z 2 szklanek mleka i 4 szt jaj, który mieszamy z tartą bułką, ryżem gotowanym lub płatkami owsianymi. Od trzeciego dnia wprowadza się do żywienia twaróg i mleko kwaśne. W piątym dniu życia stosuje się dodatek rozdrobnionej marchwi i cebuli oraz młodych i świeżych zielonek (warzywa, pokrzywa, motylkowe, skielkowane ziarno owsa). W żywieniu kurcząt wykorzystuje się drobno ześrutowane zboża (pszenica, jęczmień) oraz kasze (jęczmienna, jaglana, pęczak), skarmiamy po ugotowaniu. Ziemiaki parowane podajemy od 4-5 tygodnia rozpoczynając od 5 g na sztukę dziennie, stopniowo zwiększając dawkę. W wieku 6 tygodni kurczętom wprowadza się do żywienia całe ziarno zbóż oprócz żyta. Należy pamiętać o stałym dostępie kurcząt do czystej wody. Od trzeciego dnia życia podaje się pisklątom witaminy i dodatki witaminowo-mineralne:

- Polfamiks A lub Z (2-4 razy w tyg w ilości 1 g/l l wody)
- Mieszankę mineralną MM, Formosan lub Awimix podajemy do woli, wymieszane z grubym piaskiem.

mgr inż. Alicja Radzikowska

H
U
M
O
R

NIECH ROK 1991
BĘDZIE LEPSZY DLA MNIE
I MOJEGO ROLNIKA

§ POZNAJEMY PRZEPISY PRAWNE §

Z dniem 1 stycznia 1991 roku wchodzi w życie ustawa

O WLICZANIU OKRESÓW PRACY W INDYWIDUALNYM GOSPODARSTWIE ROLNYM DO PRACOWNICZEGO STAŻU PRACY (Dz.U. Nr 54 poz.310 z dn. 17.08.1990 r.)

Do pracowniczego stażu pracy wlicza się pracownicy:

- 1) okresy prowadzenia indywidualnego gospodarstwa rolnego lub pracy w takim gospodarstwie, prowadzonym przez współmałżonka,
- 2) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców lub teściów, poprzedzające objęcie tego gospodarstwa i rozpoczęcie jego prowadzenia osobiście lub wraz ze współmałżonkiem,
- 3) przypadające po dniu 31 grudnia 1982 r. okresy pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym w charakterze domownika w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym nie wlicza się do stażu w zakładach, w których do stażu pracy wlicza się tylko okresy zatrudnienia w danym zakładzie pracy, w określonej branży albo okresy pracy na określonych stanowiskach lub pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Również nie wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie prawa do urlopu wypoczynkowego lub innego świadczenia przysługującego z upływem roku pracy lub okresu krótszego niż jeden rok. Zaświadczenia o pracy w gospodarstwie wydają urzędy gminy na wniosek zainteresowanej osoby.

Jeżeli urząd gminy nie dysponuje dokumentami uzasadniającymi wydanie zaświadczenia, okresy pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym mogą być udowodnione zeznaniami co najmniej dwóch świadków zamieszkujących w tym czasie na terenie, na którym jest położone to gospodarstwo rolne.

KOMU ULGI INWESTYCYJNE

Zgodnie z ustawą z dnia 28.12.1989 r. (Dz.U. Nr 74 poz. 443) ulgi inwestycyjne na wsi przysługują na następujące cele:

- budowę lub modernizację budynków inwentarskich oraz obiektów służących ochronie środowiska,
- zakup i zainstalowanie deszczowni, urządzeń melioracyjnych i urządzeń zaopatrzenia gospodarstwa w wodę,
- urządzeń do wykorzystania na cele produkcyjne naturalnych źródeł energii: wiatru, biogazu, słońca i spadku wód.

Ulga inwestycyjna przysługuje wszystkim osobom prowadzącym gospodarstwo rolne, jednak nie może być stosowana dłużej niż przez 15 lat.

Polega ona na odliczeniu od należności podatku rolnego 25% udokumentowanych warunków nakładów inwestycyjnych.

Można ją stracić, jeżeli rolnik sprzeda lub przeznaczy na inne cele obiekt i urządzenia, na które przyznana została ta ulga.

* Kierownictwo Redakcji: inż. B. Chachulski *
* Zespół Autorski: Specjaliści Działu technologii, WGD i Działu *
* Pszczelarskiego *
* Opracowanie graficzne: B. Chachulski, K. Olichwirowicz *
* Druk: K. Olichwirowicz, I. Zgórecka *
